

Nu heeft de Cultuur & Crime redactie van de Paneelrama gepubliceerd, dat de schikking tussen de zoete collectioneurtjes en de grote, brave collectioneur Ducalo aan de ene kant met de uitgever aan de andere net iets anders in mekaar steekt. De uitgever zou toch overeengekomen zijn dat alle eerste editie- exemplaren van het meesterwerk "Crimineel Utrecht" die nog op de plank of in de etalages liggen worden vernietigd en dat in de tweede editie geen melding meer wordt gemaakt van groot collectioneur Ducalo. Snapt u het nog....?

Ook voor het haast ondenkbare geval dat KM de leesplank heeft misgeslagen raden wij u, waarde lezers, toch aan om u naar de meest nabij zijnde boekwinkel te spoeden. Wie weet heeft u misschien binnen afzienbare tijd wel 4 exclusieve exemplaren met de nodige inlegvellen in de boekenkast, waarvan de waarde in de loop der jaren aanzienlijk kan toenemen.

Hier nog even de verplichte wettelijke tekst opgelegd door de AFM: "Behaalde resultaten zijn geen garantie voor de toekomst" ! Dit geldt ook voor ons volgende beleggingsadvies. Trouwe lezers deden na terugkeer van de braderie, alwaar ze een poging hadden gewaagd om hun "Ducalo RifRaf"-waardepunten, coins etc. van de hand te doen, ervan kond dat er opvallend veel Modigliani paneeltjes stonden en steeds van hetzelfde formaat. Uw Kunstredacteur in spe kan alleen maar vermoeden dat er weer een nieuwe variabele is weggevallen voor kunstkenner in het onderscheid maken tussen een echte en een valse Modigliani. De houten paneeltjes van steeds hetzelfde formaat zouden namelijk qua afmetingen wel eens kunnen overeenkomen met die van de houten deksels en bodems van de vele lege "Italiaanse wijnkistjes", die mogelijk in overvloed nog aanwezig zijn op het Rotsoord te Utrecht. Bel daar liefst zo beschaafd mogelijk aan en vertel aan degene die zo vriendelijk is om de deur open te doen, dat u niet in aanmerking wil komen voor de cursus "Slow Cooking" die daar wordt gegeven, maar voor de cursus "Slow Painting". Onder het genot van een slokje Italiaanse wijn en een kaasje van een Italiaanse Q-geit. Timmer na het volgen van deze cursus uw Ducalo-coins, waardepapieren etcetera op het door u op een braderie, bazaar of zwarte markt bemachtigd paneeltje en lijst tenslotte uw "slow painting"- certificaat in. Met een beetje geluk kan u het in de nabije toekomst sterk in waarde stijgende paneel ooit eens tentoonstellen in Galerie Quintessens op de Nieuwe Gracht te Utrecht of in een bekende galerie te Zaltbommel. U ziet, een uiterst boeiende en nuttige cursus voor de kunstzinnig begaafden onder u. Maar ook voor minder bededen in deze artistieke doe-het-zelf-richting, zoals bijvoorbeeld Michel van Rijn, is er hoop. Die krijgen namelijk het bij de cursus behorende oefenmateriaal mee naar huis, bestaande uit lege dan wel volle pizzadozen uit etablissementen van het Banda M.-concern. En u weet, oefening baart kunst.

Uw Kunstredacteur in spe ontkent bij deze stellig een Q-koorts in de Nederlandse en internationale kunstwereld te willen aanwakkeren, maar de geschiedenis heeft uitgewezen dat ook vervalsingen, mits bekend, in waarde kunnen stijgen. Voorbeelden legio. Zo sprokkelde Wimmie Mijnhardt bijvoorbeeld "Han van Meegerens" bij elkaar en wist de galeriehouder uit Zaltbommel, voorheen antiquair in Utrecht, een van de valse "Appels" van Henk van de Meene voor 4,5 ton te verhandelen en heeft nu een van de "180 watervalletjes van Ruyschdael" in de aanbieding. Plus o.a. "de Zeven Provinciën voor Dordrecht" van ene Koekoek uit de 20ste of 21ste eeuw. Het is maar in welk nest je je kostbare paneeltje legt.

Adoe,

Uw Kunstredacteur in spe